

Ի՞նչ ըսեցի՞նք ազնիւ քահանան ա-
րուեստաւորին ձեռքը հինգ ֆրանք-
նոց մը սըխմեց : Բարուեստաւորը շը-
նորհակալութեամբ առաւ , ու իր
ճամբան գնաց : Իայց քիչ մը երթա-
լէն ետեւ ետ դարձաւ , ու ստակը կըն-
կան գոգնոցը ձգեց , ու ըսաւ . “ Ես
ձեռքս գործք ունիմ , ո՞ր գիտէ՞ դուք
դեռ որչափ ատեն առանց գործի մը
պիտի մնաք . դուն առ , Իստուծոյ
եկաւ աս ստակը , ” :

Այսպէս հարկ մը :

ԵՐԻՐՈՊԱՅԻ մէջ շատ տեղ ո՞վ որ
սորդութիւն կ'ուզէ ընել՝ մասնաւոր
հրամանագիր պիտի ունենայ : Սօ-
տերս Գաղղիոյ մէջ երկու հոգի որսի
կ'ելլեն . բայց ասոնց մէկը միայն ու-
նի եղեր հրամանագիրը : Իսոնք ան-
դիէն պահապանը կը տեսնեն որ դէպ

ի իրենց կուգայ . հրամանագիր ու-
նեցողը կ'ըսէ մէկալին թէ “ Գուն
կեցիր , ես կը փախչիմ : — Ի՞նչ կ'ը-
նես , կ'ըսէ մէկալը . չե՞ս գիտեր որ
հրամանագիր չունեցողը ես եմ , ” :
Պատասխան կուտայ առջինը թէ
“ Ի՞նչ ես ալ անոր համար կ'ուզեմ
որ դուն կենաս , ” : Ի՞նչ կ'ըսէ ու կը
ձգէ կը փախչի : Պահապանը անոր
փախչիլը տեսածին պէս՝ կը վազէ ե-
տեւէն . ան կը վազէ , աս կը վազէ , ին-
չուան մօտենալու պէս որ կ'ըլլայ , կը
դառնայ առջեւին , “ Ի՞նչ կ'ուզես
ինծմէ , ” կ'ըսէ պահապանին : “ Ի՞նչ
պիտի ուզեմ . հրամանագիրդ ո՞ւր է , ”
կ'ըսէ պահապանը : “ Ի՞նչ հոս է , ”
կ'ըսէ վարպետորդին , ու հրամանա-
գիրը ձեռքը կուտայ : Իսանկով իր
բարեկամը ատեն կ'ունենայ փախչե-
լու ազատելու :

ԱՌԱԿ

Երեսփոխան խոճան եւ եր Լուս :

ՏԱՃԿԻ գըրոց մէջ առակ մը տեսայ ,
Սըտքիս բաներուն շատ յարմար կուգայ .
Երեսփոխան խոճան ամէն մարդ գիտէ
Որ Տաճկին Խիկար՝ Խեղօք Դաւիթն է .
Իսկայ օր մը կ'ըսէ իր տղուն .
Որդի , գիտես որ վաղը առւերուն
Սեծ փանայիր կայ քովի քաղաքնիս ,
Եկուր հոն տանինք ծախենք իշուկնիս :
Կ'ելլեն հայր որդի , իշուկը կ'առնեն ,
Չորս ոտքն իրարու լաւ մը կը կապեն
Որ ինչուան քաղաք էլը չըյոգնի ,
Տինճ կայտառ մընայ ու սուղ սուղ ծախուի .
Ստքերուն մէջէն ալ ձող մ'անցուցած
Կը սկըսին երթալ՝ բեռան պէս շալկած :
Երդիէն մէկը դիմացնին կ'ելլէ ,
Բահ քահ խընտալով Եռ-հա՛ կը կանչէ .
Շատ անխելք մարդիկ տեսեր էի ես ,
Իայց մէկը չըկար աս երկուքին պէս .
Եայիս՝ մէկն էլ է ու երկուքը մարդ ,
Չես ճանչնար էլը ո՞րն է՝ ո՞րն է մարդ ,
Խոճան մըտածեց , իրաւունք տըւաւ .
Բակեցին իշուկն ու տըղան հեծաւ .

Խեղճ էշն ըսկըսաւ զըռալ ցաւելէն ,
 Խոճան զարնելով կ'երթար ետեւէն :
 Քանի մը ճամբորդ առջևնին ելան ,
 Եւ բանս որ տեսան՝ շատ գայթակղեցան :
 Դարձաւ մէկն ըսաւ խորատ տալու պէս ,
 Նո տըղայ , ինչո՞ւ ատանկ բան կ'ընես :
 Դուն էշը հեծնիս ու հայրըդ քալէ ,
 Լըտրիճ տըղու մը ատի կը վայլէ :
 Իրաւունք ունիք , ըսաւ Վասրէտտին :
 Տըղան վար իջաւ , հեծաւ ծերունին :
 Սէյմըն ալ տեսնես՝ քանի մը պառաւ
 Քաղաք կ'երթային կոր նոյն պատճառաւ :
 Սէկմէկու գլուխնին շարժելով ըսին :
 Նայէ՛ քա , նայէ սըւոր ըրածին :
 Խեղճ տըղան ձրգեր ու ինքը հեծեր
 Փաշայի մը պէս կ'երթայ , հայ չար ծեր :
 Ինչի բերանը խոճան կը լըռէ . —
 Լրնկան խօսքեր են , ո՞վ պիտի մըռէ . —
 Լնոնք չեն դադրիր , այնչափ կը զուրցեն
 Լնչափ կը խընտան ու կը մեղադրեն
 Որ խեղճ խոճային ճարը կը հատնի ,
 Նո՛ , կ'ըսէ , ելիր ու էտիս հեծի :
 Հազիւ քիչ մը տեղ անանկով կ'երթան ,
 Խեղ մը մարդիկ ալ անդիէն փըրթան :
 Երբ բան , կանչեցին . սըւոնց նայեցէք :
 Սարդիկ , խեղճ իշուն քիչ մը խնայեցէք :
 Խըղճմըտանք չունիք . հիմա կը սատկի ,
 Լտքն ինչ կը ծախէք , — ոսկոր ու կաշի :
 Սէֆ ու Ֆէ կը կանչէ խոճա Վասրէտտին ,
 Չիյտեմ ինչ ընեմ որ ալ չըխօսին :
 Եկո՛ւր ծօ կ'ըսէ , նոր փորձ մ'ալ ընենք :
 Երկուքս ալ իջնանք ու ոտքով քալենք :
 Սըրան քիչ կ'անցնի , մէկը կը տեսնէ ,
 () կ'ըսէ , ապրիք , խեղճ ալ ձերինն է :
 Եւ ունիք ու դուք ոտքով կը քալէք :
 Եղէկը կ'ուզէք , էշն ալ շալկեցէք :
 Եւ կ'ըսէ խոճան , բերաննիս բանանք :
 Հա՛ պարոն կ'ըսէ , ատանկ է ատանկ :
 Եւ ինչուան հիմա իրաւ էշ եղայ
 Որ ուրիշներուն խօսքին նայեցայ :
 Թող ասկէց ետքը կ'ուզեն վար զարնեն ,
 Կ'ուզեն գովելով վեր բարձրացնեն :
 Եւ աղէկն ընեմ , ուզողը հաւնի ,
 Լնխեւէ չըհաւնողն իրաւունք չունի :

